

Vit kompis bäst

Kevin ska sluta. Det är ett år sedan, han började hos oss på röda. Han kom från Rwanda och kunde ingen svenska. Vi hade lyckats få tag på en tolk, men Kevin brydde sig inte. Han ville bara leka och ögonen lyste av förväntan inför varje barn han mötte. In i leken med hjälp av ögon, öra, kropp och mimik. Tolken fick gå hem. Barnen var för Kevin mer intressanta än en "gubbe" som talade hans språk. Visst blev det många tårar och missförstånd i början, men nu när Kevin ska sluta, är det bara när föräldrarna lämnar/hämtar som vi tänker på att Kevin har ett annat språk. – Vi har hört att ni skall flytta, säger jag till Kevins mamma en dag. Ja, säger hon. Vi har inga kompisar här. Min man har en morbror i Göteborg. Han har också kompis där, som kan hjälpa honom få städjobb.

Kevin har många kompisar. Nästan varje dag följer han med någon hem för att fortsätta leken där. Alla barnen i gruppen tycker om Kevin. Han slåss inte, blir inte arg. Han vill alltid bara leka. Han är enda flyktingbarn i gruppen. De andra kommer från trygga, välbeställda familjer, för vilka invandrare inte utgör ett hot och Kevin är alltid välkommen i deras hem.

När pappa lämnar Kevin nästa morgon, säger jag: –Vi tycker det är tråkigt att Kevin ska flytta.

–Göteborg har stor hamn. Jag ska starta eget företag. Viktigt med hamn för utskeppning till mitt land. Annars hade vi inte flyttat för Kevin trivs.

Det är dock en månad kvar i Lund. Leken på dagis fortsätter och ingen av barnen pratar om att flytta. Någon gång påminner jag Kevin och då säger han: – Jag har ångrat mej nu, jag vill inte.

Jag frågar barnen hur en kompis ska vara. De flesta säger snäll eller glad. Kevin svarar vit.

Det är kanske bra att han flyttar till Hammarkulletorget i Angered och förhoppningsvis där får erfara att kompisar också kan vara bruna.

A-S-L

Tre dagar i landstinget

M bjuder upp s till dans

Socialdemokraterna föreslår att Lunds sjukvårdsdistrikt skall minska kostnaderna för sin sjukvård med ca 250 miljoner kronor till 1993 års nivå. Detta allmänna och dåligt underbyggda förslag var ändå den mest konkreta åtgärden för att räta upp landstingets dåliga ekonomi, som togs av fullmäktige.

Övriga förslag var upphävande av uppsägningsstoppet, uppmaningar om sparsamhet och om att skapa respekt för budgeten. Socialdemokraternas försvarede dessutom energiskt sina investeringsplaner. Folkpartiet ställde sig bakom s-förslaget. Vänsterpartiet accepterade, men med undantag för det

förekom också, men underskotten i ekonomin och att man inte kan förvänta sig några påtagliga förbättringar i form av ökade skatteintäkter framöver gjorde att man ganska snabbt klarade av retoriken och gick över till en mera problemorienterad sakdebatt. Representeranter för alla partier erbjöd varandra samarbete. Det fanns till och med moderater, som bjöd upp socialdemokraterna till dans. De har snabbt upptäckt att det är tråkigt att bara vara opposition.

Skåneperspektiv

Landstinget saknar ca 500 miljoner till sjukvård för nästa år. Under-

ningen. Bypolitiken är inte död – den rör på sig – om nu någon har trott något annat. En realistisk hotbild är att det nya landstinget innehåller allt vi har idag och dessutom en extra administration.

Försiktiga v-avvikelser

Vi i vänstergruppen nöjer oss – med undantag för besparingarna på Lunds sjukvårdsdistrikt, som vi avslår – med att skicka med våra avvikande synpunkter i form av ett särskilt yttrande till protokollet. Vi hänvisar till att den socialdemokratiska regeringen kunnat välja en annan samarbetspartner i riksdagen. Då hade vi kanske kunnat

preciserade sparbetet på Lund. Det fick tills vidare räcka med de sparkrav som redan ligger och det krävs ordentlig analys av Lunds ekonomi och av vilken roll Lund skall ha i sjukvårdsorganisationen i Malmöhus län och senare i landstinget Skåne innan man gör något ytterligare.

Moderaterna och centern profilerade sig bl. a. genom krav på investeringsstopp.

Lågmålt

Debatten var genomgående lågmäld och försonlig när Malmöhus läns landsting hade tredagars-sammanträde i veckan. Det var framför allt ekonomin som diskuterades. De flesta hade nog förväntat sig hårda tag och att s och v skulle häckla borgerligheten för deras misslyckade ekonomiska politik och för privatiseringar. Det

skottet kan komma att byggas på med ungefär lika mycket året därpå och året därpå. Det finns alltså risk för ett underskott på 1,5 miljarder inför nästa val om inget görs. Malmö har underskott i sin sjukvård och detsamma gäller för Kristianstads läns landsting. Det nya landstinget Skåne riskerar att få en mycket besvärlig start om inget görs genast. Begreppet "skåneperspektiv" användes flitigt av alla debattörer och till i stort sett allting. Det fanns väl av och till en tendens till att använda det för att slippa att prata om obehagligheter men till slut var man enig om att det inte gick att hänvisa till Skåne för att slippa sanera den egna ekonomin.

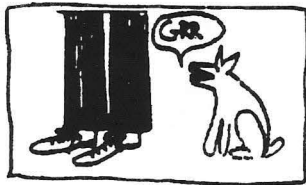
Det framgick också klart att man måste vara beslutsam och arbeta hårt för att göra rationaliseringsvinster genom sammanslag-

slippa uppsägningar av så mycket personal. (Man lyfter uppsägningsstoppet med hänvisning till uppgörelsen mellan s och c i riksdagen.) Vi anser att man måste ta en seriös diskussion om skattehöjning och om lån till investeringar och inte avvisa detta på förhand. Försök med förkortad arbetstid bör prövas och vi understryker att vi inte tror att differentierade – läs höjda – vårdavgifter är ett bra sätt att få patienter att välja rätt vård.

Det är klart att det finns risker ur demokratisk synpunkt med alltför stor enighet i landstingspolitiken. Väljarna har ju förkastat den borgerliga varianten och vill ha något annat, men eftersom de ekonomiska problemen måste klaras av, är de tydliga tecken på samarbetsvilja som visades i debatten ändå något i huvudsak positivt.

Rolf L Nilson

Generositet mot s!

Statistiker räknade ut att socialdemokraterna förlorade niotusen anhängare om dagen mellan opinionsmätningarna i april och maj. Med den takten kommer de att vara nere i exakt fyra procent på julafton i år. Och det finns naturligtvis all anledning att förutsätta att takten i raset fortsätter, så som deras politik ser ut och med de känslor som väcks när allmänheten i etermedierna konfronteras med regeringsföreträdare som Göran Persson och Anders Sundström.

För vänsterpartiets del är tendensen som vi sett den motsatta. Partiet börjar uppträda som statsbärande och Gudrun Schyman har t.ex. inlet ett slags Harpsundskonferenser med näringslivets toppar. I detta fall är uppgången svårare att prognosticera i rena siffror, men den statsvetenskapliga professionen verkar helt ense om att vänsterpartiet vid årets slut kommer att ha en majoritet av de röstberättigade bakom sej.

En yrvaken debatt om den framtida attityden till socialdemokraterna har utbrutit inom vänstern. Två huvudlinjer kan hittills urskiljas:

A. Socialdemokraterna är ohjälpligt stämplade av sitt förfärliga. De kan helt enkelt inte få förlåtelse för sina många decennier av klassamarbete. Och har de egentligen tagit avstånd från det tyska "broderparti" som röstade för krigskrediterna 1914 och därmed sände tiotals miljoner unga européer i döden?

B. Socialdemokraterna har blivit överflödiga genom den historiska utvecklingen. Partiet bör upplösas och medlemmarna uppmanas att gå in i vänsterpartiet - en uppmaning som de f.ö. redan har börjat hörsamma.

Det ligger mycket i båda ståndpunkterna men jag vill ändå plädera för en tredje väg: *generositet*.

1. Må vara att den socialdemokratiska reformismen är död men den har dock spelat en roll i vår moderna historia. Samhället håller för stora summor liv i gamla slätterängar och Lunds domkyrka och andra relikter från det förfärliga. Och det räcker faktiskt inte med naturtroga fullskalemodeller av Ingvar Carlsson eller Mona Sahlin i en monter på Arbetarrörelsens arkiv. För att skapa historisk förståelse särskilt bland de unga krävs det ett levande åskådningningsmaterial.

2. Låt vara att det är osannolikt men det *kan* hända att de borgerliga partierna åter närmar sej majoritet. Då kan det vara taktiskt lämpligt för vänsterpartiet att förtoga över

Härliga bragder och raska inhugg

"Och radikala dörar till trots önska vi för Tyskland en tid åter, då vägarna vimla av tyska kolonner, då sablar skramla mot gatornas stenläggning, då gnyet av hästramp hörs på vida håll, och då fulltaliga batterier rulla fram längs etappvägarna. Må de arga fienderna åter börja anloppet, må de kasta fram sina välgödda trupper och svarta barbarer. Minnet av glänsande tyska segrar, härliga bragder, raska inhugg och täta salvor, det skulle änyo egga och driva. Ja, vi tro, att då skulle det tyska fäderneslandet vara räddat, då kan käckta soldater med vapen kunna värna om dess rätt".

Ja, så bombastiskt kunde lundaakademiker uttrycka sin medkänsla med ett germanskt frändfolk som nyss förlorat ett världskrig. Citatet är hämtat från Nationell Samling 1921, utgiven av Nationella Ungdomsförbundet, som just det året organiserade 11% av landets studenter. Artikel-författaren var inte, som man kanske skulle kunna tro, vilken udda knäppskalle som helst utan en lovande ung teolog som skulle sluta som professor i etik(!) i Uppsala och sannolikt representerade en inte föraktlig del av studentopinionen.

Detta är ett smakprov av en ny doktorsavhandling "Studenter och storpolitik. Sverige och det internationella studentsamarbetet 1919-1931" av Bengt Åhsberg. Huvudtemat är den då nystartade organisationen Sveriges Förenade Studentkårens försök att uppnå försoning mellan studenter från

central- och ententemakterna, men till det mest intressanta i boken hör de inblickar den ger i mentalitet och tänkesätt bland de svenska studenterna, inte minst i Lund.

Här hade högerextremismen en intellektuell högborg, men det fanns också en radikal falang, där en ung filosofiestuderande av Värmlands nation vid namn Tage Erlander började göra sig bemärkt. Han åtog sig att reorganisera den vid denna tid borttynande diskussionsklubben D. Y. G. och lyckades så bra, att medlemsantalet steg från 5 till 133. Med detta hade han en bestämd avsikt, att hindra Clarté från att "bolsjevisera" studentkåren.

Det här tilldrog sig ungefär samtidigt som demokratin genomfördes i Sverige. Ännu fanns det folk som skakade på huvudet åt den moderna idén att ge arbetare och kvinnor rösträtt. De kunde ju inte ha några förutsättningar för

att förstå de höga statsangelägenheterna! Men när man fördjupar sig i vad som tänktes och skrevs i akademiska kretsar på den tiden, kanske man i stället börjar dystert grubbla över om intellektuella skulle ha denna rätt.

Lars-Arne Norberg

Gentlemannens frukost: Traversen

Det första jag inhandlade sedan jag kommit till Lund på hösten 1960 var en liten omformare. Det visade sej nämligen att det kom 110 volts likström ur stickkontakterna på mitt inackorderingsrum. Strömmen kom i sin tur från en dieseldriven generator i ett elverk på Win-

ett stödparti. Självklart kan detta inte tillåtas spela någon självständig roll.

3. Det finns, har det sagts, socialdemokrater som är personligt duktiga och som samhället därför kan ha nytta av. Något exempel kommer vi inte genast på men resonemanget är i princip riktigt. Landshövdingeposter och andra viktiga uppdrag bör emellertid inte anförtros åt dem.

Grundhållningen gentemot det mindre partiet inom arbetarrörelsen bör alltså vara generositet. Och vänstern bör allmänt visa ödmjukhet inför sin nya, ledande roll i det svenska samhället.

Grr

Skåne-v vill spola Eva-Britt Svensson

Vänsterpartiets distriktsstyrelse diskuterade EU-listan på sitt möte i söndags. Det gällde vilka rekommendationer som skulle ges de skånska delegaterna i partirådet, som ska fastställa listan på sitt möte om drygt en vecka.

Det viktigaste för distriktsstyrelsen var att få flytta upp lundakandidaten Karin Svensson Smith från hennes nuvarande fjärdeplats. Det blir möjligt om ett annat av mötets önskemål tillgodoses, nämligen att plocka bort Eva-Britt Svensson från hennes tredjeplats och kanske från listan som sådan. Alla hade reagerat på hennes deklaration att hon vid ett inval skulle ansluta sej till den socialdemokratiska partigruppen i EU-parlamentet. Det framfördes också tvekan om hennes personliga förutsättningar för det kvalificerade uppdraget. Hennes taktiska värde som dragplåster torde heller inte vara särskilt stort eftersom hon kommer att uteslutas ur det socialdemokratiska partiet.

Önskemål 2 och 4 i ordningen var att Jörn Svensson, Näliden, skulle med på valsedeln liksom Anton Flink, Malmö. På de punkterna var dock distriktsstyrelsen inte enig.

Bland övriga beslut kan nämnas att vänsterpartiet i Skåne välkomnar den slakt på militära förband i landskapet som blir följden av det försvarsbeslut som nu avtecknar sej. Mest angeläget är att få bort P2 i Hässleholm vars utbyggnadsplaner för övningsfältet vid Finjasjön hotar stora värden. P7 i Revinge gör jämförelsevis liten skada.

Det går allmän bra för vänsterpartiet i Skåne just nu. Från de flesta håll rapporteras om nya medlemmar och flera lokalorganisationer har nystartats eller vitaliserats.

strupsgatan. Min hyresvärd var maskinist på elverket.

Elverket lades ner kort därefter (och min hyresvärd dog). Sen dess har byggnaden använts till varje-handa. Nyss har den blivit kafé & restaurang. Eftersom de öppnar klockan tio kan en gentleman med sena vanor få sin frukostfika där.

Rooseum i Malmö är en liknande byggnad som fått ny användning. Där har de som dekor sparat en hel generator. Så har tyvärr inte skett i Lund, men man har kvar traversen som man lyfte maskinerna med vid reparationer, och den har gett namn åt stället. Fast inte bara traversen är kvar utan hela industrihalls-karak-tären och det är utmärkt. Det är ett mycket stort rum med hög rymd, det närmaste hittills som man har kommit gamla Aten.

Kanske blir det på samma sätt ett studentdominerat ställe. Åtminstone två saker talar för det. För det första ska juristerna flytta in i televerkets gamla hus alldeles intill. För det andra håller stället student-

vänliga priser, dvs. priser som är vänliga för oss alla.

När jag började recensera centrala frukostställen för ett antal år sen låg riktpriiset för kombinationen kaffe med påtår, ostfralla och wienerbröd på 15 kr. Nu får man på många ställen betala mer än det dubbla. På Traversen kommer man undan med 24. Sex kronor för en franskbröds-halva med normal ostmängd är inte mycket i dessa dagar. För åtta kronor kan man få större wienerbröd på andra håll men knappast knaprigare. Kaffet håller den vänliga kassadamen upp i en vacker mugg av stengods. Ett ställe att rekommendera, således.

Ljudmiljön drar dock ner betyget. P3 står på. Det finns förvisso värre skvalkanaler, men på ett bra frukostställe ska man inte höra annat än lågmälda samtal och prasslet av morgontidningar. Och det gnisslar ohyggligt när man flyttar de tunga järnstolarna på stengolvet.

Gr

Rättvist att bli bullerstörd av bilar?

På miljönamndens sammanträde förra tisdagen beslöts att man inte behöver göra något åt de bullerstörningar från trafiken som boende längs Thulehemsvägen sedan lång tid klagat på. Mot detta reserverade jag mig tillsammans med miljöpartiets representant.

Jag har från och med förra mandatperioden varit ersättare för Karin Svensson Smith. Med stigande förvåning har jag erfarit att nämndens majoritet inte direkt tagit de miljöproblem som många människor i dag upplever på allvar - om jag ska uttrycka det utan ett spår av överdrift. Det kändes lite konstigt att vi hade en mycket aktiv och skicklig miljöpolitiker (dvs Karin) av nationell kapacitet (och säkert också internationell om hon skulle få chansen) i en borgerligt dominerad liten kommunal nämnd, vars majoritet vad jag minns aldrig föreslagit en enda åtgärd mot bilens och industrins många negativa miljöeffekter. Och som sällan eller aldrig motiverar sina ställningstaganden. Dessutom verkar inte tjänstemännen vara särskilt engagerade i varken de lokala eller globala miljöproblem som i dag är uppenbara för de flesta människor.

Vad jag kan minnas under mina dryga tre år i nämnden har den kraftfullt agerat mot 1) en enstaka häst som under en kortare tid frekventerade stadskärnan (utan några som helst mätningar och jämförelser med några riktvärden som grund) och 2) en villaägare som eldade lite för mycket i sin braskamin (också detta utan mätningar och jämförelser med normer). Man har dessutom visat en häpnadsväckande handlingskraft genom att stoppa 3) ett vindkraftverk som skulle ge en enda person bullerstörningar som enligt

förvaltningens s.k. dB(A)-värden ligger mycket långt under de ljudnivåer som de boende vid Thulehemsvägen utsätts för enligt förvaltningens mätningar. Dessa exotiska och för stadsmiljön så främmande inslag har man alltså haft mycket lätt att fatta beslut mot. Mot de naturljud i stadsmiljön som tiotusentals bilpassager ger upphov till har inte en kritisk tanke uttryckts av nämndens borgerliga majoritet - och inte heller av nämndens dåvarande miljöpartistiska representant.

Den här mandatperioden trodde jag det skulle bli bättre. Miljöpartisten har bytts ut mot en vad jag upplever som miljömissigt slagkraftigare sort (Mike Moon) och nämndens nye mycket unge ordförande verkar nästan vara svanmärkt. Han lär t.o.m. ha planerat att gatuedmonstrera mot den överdrivna biltrafiken i Lunds stadskärna, fast det måste nog bero på att han inte har fattat att han inte längre är i opposition. Jag tror att han i dag skulle ha betydligt större möjligheter att göra Lund till en lite miljövänligare stad genom att agera i nämnden i stället för på gatan.

Vad gör då den nya nämnden när den för första gången med en nya majoriteten får en chans att agera mot bilens miljöstörningar? Jo, nämndens ordförande besöker Thulehemsvägen och konstaterar att det bullrar kraftigt från de passerande bilarna (som om de boende inte varit kompetenta nog att avgöra detta själva), varefter han sedan tillsammans med den socialdemokratiska gruppen bestämmer sig för att avvisa de boendes klagomål genom att yrka avslag på vänsterpartiets och miljöpartiets yrkande att, enligt Miljöskyddslagen, meddelaråd till gatu- och trafiknämnden att åtgärda

bullerproblemen provisoriskt. Detta var ett föga militant yrkande och som borde innebära en försurbar belastning på den kommunala budgeten om man genomför några rätt milda restriktioner vad gäller tung trafik och en hastighetsbegränsning.

Hur motiverar då socialdemokraterna sitt ställningstagande (speciellt mot bakgrunden att man inte tidigare tvekade att ta ställning mot en häst, en braskamin och ett vindkraftverk)?

- Jo, på grund av rättviseskäl, säger man. Det finns nämligen en utredning som visar att många Lundabor är väldigt mycket mer störda av trafiken än de boende på Thulehemsvägen. De senare är högljudda villaägare som är duktiga på att både skriva till och prata telefon med förvaltningen. Det finns de som lider mycket mer, men som varken ringer eller skriver. Dessa ska prioriteras.

På Mike Moons fråga, om typ av konkreta åtgärder och tidsplaner för de som är mest drabbade och hur lång tid de boende på Thulehemsvägen ska behöva vänta på sin tur, lämnades inget svar. Det verkar som om det vare sig lönar sig att skrika högt, lågt eller inte alls om man är störd av bilar. Däremot är oddsens väsentligt högre om man klagar på någon häst, någon braskamin eller något projekterat vindkraftverk.

Ibland undrar jag om det är lönt att lägga ner något seriöst politiskt arbete i Lunds miljönamnd. De ledande tjänstemännen skulle klara det här med enskilda människors husdjur och braskaminer alldeles utmärkt. Biltrafikens störningar skulle de förstås inte ge sig på, men det verkar ju den nya majoritetens politiker inte heller göra.

Mats Bohgard

Rättvist att bli bullerstörd av bilar 2?

I tidigare VB berättade Gunnar Sandin att han vandrat ut till Thulehemsvägen och konstaterat att de, som bor och är bullerstörda där, har bil. Han konstaterade att "de sitter alltså i den skit som de själva varit med om att skapa". Hans eventuella medkänsla blev därvid reducerad.

Vi sitter i samma skit!

Problemet är att de flesta av oss, med detta synsätt, sitter "i den skit vi varit med om att skapa", utom några som inte har råd att ha bil och några mycket få som inte har bil av ideologiska skäl eller för att de hatar bilar. Det räcker tyvärr inte med de senast nämnda grupperna som stöd för att våra transporter ska bli färre, förnuftigare och mindre miljöförstörande. Vi måste nog ha med oss en del bilägare (och villaägare) om vi demokratiskt vill arbeta för minskad privatbilism. Något annat än ett långsiktigt stegvis arbete för att försvåra bilåkande samt för att skapa

attraktivare kollektivtransporter och bättre cykelleder (rakare, "grädfiler", inget knapptryckande vid rödljus, jämn vägbeläggning mm) har jag svårt att se som

framkomligt. Lund är idag, från ett nordeuropeiskt perspektiv, inte en cykelvänlig stad. Vi kan inte leva på stoppanget av genombrottet hur länge som helst.

Med en politisk majoritet som inte vill bygga Östra ringen har vi idag unika möjligheter att, genom att stödja dem som blir störda av biltrafik på Öster, visa också för andra att det kan löna sig att agera.

På det sättet kanske det kan finnas förutsättningar för att utforma och förankra en genomtänkt trafikpolitik, som *inte* innebär att man försöker reducera störningar av bilar genom att bygga nya vägar eller leda biltrafiken någon annanstans. Därför stödde jag de bullerstörda Mårtens Fäladsborna i miljönamnden. Jag är beredd att i princip stödja alla som har skäl att vilja bli av med störningar av överdriven och miljöskadlig biltrafik - vare sig de bor på Mårtens Fälad, Professorstaden eller Norra Fäladen - och såväl dem som "sitter i den skit de själva varit med om att skapa" som dem som oförskyllt har drabbats av någon slags arvssynd.

Risken med att uppnå en någorlunda bilfri stad är förstås att vi, som notoriskt lokalt bilhatarparti, förlorar målet och meningen med vårt trafikpolitiska liv. Men den risken får vi ta!

Mats Bohgard

Kvalitet och kvantitet

Nu pågår avtalsförhandlingarna för förskolepersonalen. Vi skall få mer betalt sägs men det blir väl som vanligt man får vara glad så länge det inte blir sämre. Jag råkade få se vad mina kolleger tjänar i Danmark det var skillnad på mellan 5 till 10 tusen kronor. Så man skulle kanske flytta dit istället. Det är märkligt egentligen att man som förälder får betala mer och mer för barnomsorgen men får sämre och sämre kvalitet. Skillnaden på 15 barn i gruppen och 19, med i bästa fall samma personaltäthet, är ju rätt märkbar. Och då får man vara glad om all personalen är på jobbet eftersom man sparar genom att inte sätta in vikarie i början vid sjukdom. Hur skall detta fungera i förskolegrupperna blir en intressant fråga. Som personal upptäcker man mer och mer att man inte valt något höginkomststyrke men att ens arbetsuppgifter ökar mer och mer utan att lönen gör det. Nu är det ju inte lönen som avgör allt för då hade vi väl alla flyttat till Danmark men om man lägger ihop den med faktorer som större barngrupper mm kan man förstå att det känns tungt ibland. För femton år sedan var förskolepersonalen högröstad kategorie som slogs för sina rättigheter nu är det mycket tyst.

Det är ju inte så lätt att byta yrke heller och de flesta trivs ju ändå med sitt jobb. Rörligheten bland personalen har ju också minskat markant. En faktor som påverkar detta är ju kommundelsnämnderna som försvårar möjlighet för personal att byta mellan olika områden. Det vore tacksamt om Lund gav sin barnomsorgspersonal lite lugn och rå inför framtiden så man vet hur dem kommer att se ut och gärna lite mer i lön också.

Lars Ragvald

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet

NY ADRESS.....

Agenda 21 i Veckobladet

"Vad gör man när ens sjuuttonårige son kommer hem utan jacka och skor, mer än måttligt berusad och tillbringar det mesta av natten med näsan i toalettstolen?" frågar Lars Ragvald i VB 18.

Ja, inte ställer man ut sitt barn genom att berätta om händelsen i Veckobladet! Ragvald har låtit sin paternalna uppfostrarnit så fördunkla omdömet att han helt åsidosatt sin sons personliga INTEGRITET. Ingår det i Ragvalds uppfattning om uppfostran att när barnet gör något fel, så publiceras detta, enom till näpst-androm till varnaget? Kan möjligtvis sonens dryckesvanor ha något att göra med denna Ragvalds inställning till sin son? Vad säger den tonåring som så blir utställd av sin fader?

Visst kan ungdomsfylleriet och övriga ungdomskulturen vara en fara. Det är i så fall inget nytt. Det kanske till och med verkligen är värre nu. Det behöver debatteras och åtgärdas. Men problemets storlek ursäktar på intet vis att ställa ut sonen och den övriga familjen på det här sättet. Fadren däremot får stå sitt kast.

Hur göra istället för denna beklagliga förlöjning och ändå få debatt om sakfrågan?

TF anger faktiskt att anonymitet är någonting viktigt i tryckta alster. Varför måste Lars Ragvald skylta med sitt och indirekt med sonens namn? Under pseudonym hade Ragvald riktat fokus mot den allvarliga samhällsfråga som han menar sig tala om. Nu talar vi istället om honom och hans son.

Har inte VB:s redaktörer något ansvar i denna fråga? Jag menar att de borde ha förmått Ragvald - och därmed sonen - till anonymitet. De ansvarar för bladet. I pressens etiska regler står det att man ska handskas mycket varsamt med människor som inte är vana vid pressen och inte kan bedöma vilken oerhörd genomslagskraft - oftast negativ! - som deras uttalanden kan få. Den regeln kunde lätt ha använts här. Det handlar om att skydda tredje man - en ung man - från sin faders omdömeslöshet.

Håkan Olsson

Alla kommuner eller motsvarande i hela världen har ju i uppdrag från FN:s stora miljökonferens i Rio 1992 att göra upp en dagordning, en "agenda" för nästa sekel om hur man ska arbeta för att komma tillrätta med de stora miljöproblemen. I Sverige tycks Lund ligga väl framme när det gäller Agenda 21-arbetet i kommunen. Enligt uppgift från andra kommuner, har man inte alls börjat, eller så vet inte folk i kommunen vad Agenda 21 är, möjligen några insatta politiker. I vissa kommuner kan man föreställa sig att man tycker det är ett onödigt påfund, som man av ekonomiska skäl inte alls har tänkt sig att delta i.

Ty det är klart att Agenda 21-arbete kostar pengar. Men det är pengar som man med största sannolikhet har igen många gånger om under det 21:a århundradet, när effekterna så småningom ska bli märkbara.

Från vårt grannland rapporterar Signe Kæregård vid Danmarks Tekniska Universitet att Agenda 21 är tämligen okänt, och hon är mycket imponerad av att man i Lund har kommit så långt. Efter ett par studiebesök i Lund, där Signe intervjuat miljödelegationen, både Bengt Hansson och ordföranden Karin Svensson Smith, står detta tämligen klart.

Veckobladet om Agenda 21

Det är många som frågar om var man kan läsa om Lunds Agenda 21-arbete. Från miljödelegationen finns förstås en rad tjänsteskrivelser och beslut, och i dagspressen finns en del referat om hur arbetet fortskrider i stadsdelarna. Det viktigaste är ju att det sker just på lokal nivå, bland befolkningen, och är något "uppifrån"-initierat. Längst har man kommit på Östra Torn, där flera grupper bildats kring viktiga lokala och globala miljöfrågor.

En del av de initiativen i form av möten, studiecirkel osv har refererats i Veckobladet med början i samband med Riokonferensen. Under 1993 och '94 ordnade också vänsterpartiet i samarbete med ABF en rad studiemöten just på Djingis Khans pub i Östra Torn. De flesta av dessa möten är faktiskt refererade i VB.

Som vägledning för VB:s egna läsare och för dem som i största allmänhet vill skapa sig en bild av

Agenda 21-arbetet i Lund, publicerar VB nu ett artikelindex kring detta tema här nedan. För dem som inte sparar på VB, kan redaktionen skaffa fram gamla nummer eller kopior.

- VB nr Rubrik
- 10/92 Från Lund till Rio
- (om svenska partirepresentanter)
- 15/93 Rio - Lund
- 22/93 Gotlandslägret - solig tillställning
- 37/93 Agenda 21-möten
- 38/93 Miljömöten på Djingis Khan
- 1/94 Genom staketet - inte över
- 3/94 Debatt om trafiken i Lund
- 4/94 Kemikaliehantering
- Kommunen drar igång Agenda 21
- Agenda 21-mötena fortsätter ...
- 5/94 Agenda 21 om hållbar konsumtion
- 6/94 Högteknologiskt samhälle uthålligt
- 7/94 Världens miljö förlorar på EU
- 10/94 Vem tar hand om våra sopor?
- V föreslår grönare skolgårdar
- 12/94 Kjell-Erik på nästa Agenda 21-möte
- Agenda 21 och jordens befolkning
- 13/94 Nödvändighet och verklighet
- 17/94 Om facketts roll i miljöarbetet
- 18/94 Röd-grön miljödebatt på Djingis Khan
- 21/94 Program för Gotlandsseminariet 1994
- 24/94 Miljömedvetna medborgare på Öster
- 26/94 Kretsloppsriktad bostadsuppbyggnad
- 27/94 Vänsterpartiets lokala miljöprogram
- 33/94 I lejonets kula
- Gunnesboskolan föredömligt sund
- 34/94 Miljödebatt i stadshallen
- 35/94 Hopp för miljön i Lund
- 37/94 Ingen budget utan miljö
- Om marknära ozon
- 2/95 Kretsloppsrenovering
- 6/95 Tänk globalt - handla lokalt
- 8/95 Om Lunds översiktsplan
- 10/95 En långsiktigt hållbar översiktsplan
- 12/95 Bryt inte mot klimatkonventionen!

Arbetslösheten ett hot mot PRO

Vid PRO Skånes årsmåte framkom att den stora arbetslösheten också är ett hot mot pensionärerna genom att den skapar dåliga statsfinanser som i sin tur ger utslag på andra områden i samhällslivet som pensionärerna är en del av. Pensionärerna kommer bl a att drabbas av högre kostnader för medicin, där avgifterna höjs från 125 till 160 kr per inköp. Hyresbidragen kommer att sänkas.

Lunds sjukvårdsdistrikts planer på att lägga ner Norra Sjukhuset har behandlats flera gånger av LPR, som har gått emot nerläggningen. Sjukvårdsdistriktets styrelse har tidigare avstått från nerläggning, men när man nu ändå har fattat ett sådant beslut, har LPR inte fått yttra sig.

Medlemsvården behandlades också på mötet. PRO bedriver omfattande studie- kultur- och fritidsverksamhet. Reseverksamheten med billiga resor till god kvalitet och låga priser är mycket uppskattad. Sammanfattningsvis ger PRO intryck av att vara en organisation, som verkligen tar sig an våra intressen.

Göte Bergström

Nya kommunalpolitiker

Valberedningen vill ha nomineringar till ersättare i skolstyrelsen och Lunds Energi AB. Ring Bengt-Göran Paradis 11 66 73.

MÖTE MÖTE

RÖDA KAPELLET 4-5/6 spelning Emmaus i Småland (30-årsjubileum). Första rep efter sommaren 20/8 OBS! Boka internathelg i Baskemölla 25-27 augusti. Resa till blåsarlägret: Det är ingen idé att samköpa färdbiljetter eftersom Reslustrabatt gäller alla dagar i sommar. Men liggplatser kan sambeställas genom Gunnar Sandin (13 58 99) senast 9/6.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Karin Blom, Lars Borgström och Kajsa Theander.

Telefon till redaktörerna:
Kajsa Theander 046-13 28 40.
Thomas Schlyter 046-14 75 05.
Rolf Nilson, 046-12 90 44.
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.